

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: M. S.
bytem X

zastoupena JUDr. Marta Nováková
advokátka, sídlem Višňová 1836, 696 62 Strážnice

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlím Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2019, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2019, č.j. X se **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** uhradit žalobkyně náhradu nákladů řízení ve výši **5000,- Kč**, a to ve lhůtě 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně JUDr. Marty Novákové, advokátky se sídlem Višňová 1836, 696 62 Strážnice.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně brojila svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 13. 5. 2019, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti o přiznání invalidního důchodu z českého systému důchodového pojištění podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“) s přihlédnutím ke Smlouvě mezi ČR a Kanadou o sociálním zabezpečení č. 1/2003 Sb. m. s. (dále také jen „Smlouva“), neboť nezískala potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod. Podkladem pro prvostupňové rozhodnutí byl posudek OSSZ Hodonín ze dne 30. 4. 2019, na základě něhož byla uznána žalobkyně invalidní ode dne 10. 1. 2019.

II. Napadené rozhodnutí

3. V řízení o námitkách před žalovanou bylo přezkoumáno prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek ze dne 11. 6. 2019, v nichž poukazovala na nesprávně stanovené datum vzniku invalidity. Podle jejího názoru invalidita vznikla již v roce 2009, kdy byla uznána invalidní i v Kanadě, a nikoliv až k datu 10. 1. 2019 (lékařská zpráva Dr. G. G.). Podle názoru žalobkyně musí žalovaná vycházet z data uznání invalidity v Kanadě, a nikoliv v ČR, a tudíž musí žalovaná akceptovat na základě Smlouvy skutečný počátek vzniku její invalidity, kterým je rok 2009 a datum vzniku invalidity 1 rok od vzniku invalidity v Kanadě.
4. V námitkovém řízení byl vypracován nový posudek o invaliditě žalobkyně lékařkou žalované ze dne 8. 8. 2019. Lékařka žalované shledala, že žalobkyni poklesla pracovní schopnost o 35 %, přičemž vznik invalidity byl stanoven lékařkou žalované ke dni 10. 1. 2019. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla stanovena v kapitole V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 5c (neurotické poruchy vyvolané stresem a psychosomatické poruchy – středně těžké funkční postižení) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Podle názoru lékařky žalované je psychiatrická porucha nejzávažnější, přičemž jde o generalizovanou úzkostnou poruchu s poruchami koncentrace a panickými ataky v anamnéze.
5. Lékařka žalované konstatovala, že žalobkyně trpí následujícími diagnózami: generalizovaná úzkostná porucha, poruchy koncentrace, panické ataky chronického charakteru, pomalu progredující s projevy persistující somatomorfní bolestivé poruchy a vegetativní dysfunkce, s insomnií a s emocionální labilitou; dále stav po traumatu hlavy ze dne 10. 2. 2011 (otřes mozku s krátkodobým bezvědomím a s bolestivostí hlavy, následně s rozvojem posttraumatické stresové poruchy, dorsalgie – bolesti zad, obstrukční spánková apnoe, st.p. operaci menisku levého kolena a odstranění žlučníku.
6. Posudek žalované potvrdil závěry lékaře OSSZ v Karviné ze dne 30. 4. 2019. Doby pojištění žalovaná zjišťovala dle § 40 odst. 2 ZDP alternativně: v prvním období stanoveném jako 10 let před vznikem invalidity (10. 1. 2009 - 10. 1. 2019) získala žalobkyně pouze 356 dnů doby pojištění. Ve druhém období 20 let před vznikem

invalidity (10. 1. 1999 - 10. 1. 2019) získala žalobkyně pouze 3 roky a 94 dnů doby pojištění. Z uvedených závěrů vyplývá, že žalobkyně nesplňuje podmínku doby pojištění ani v jednom z alternativně stanovených období.

III. Žaloba

7. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně uvedla, že žalovaná nepřipustně ztotožnila den vzniku invalidity s datem posledního dopisu Dr. G. G. ze dne 10. 1. 2019.
8. Žalovaná se podle názoru žalobkyně nevypořádala se skutkovým stavem počátku vzniku invalidity žalobkyně a ověřenými důkazy k tomu přeloženými kanadským úřadem Service Canada ve zprávách lékařky psychiatrie Dr. D. E. a Dr. G.
9. Žalovaná pro určení prvního stupně invalidity použila dokumenty kanadského úřadu, ale pro určení data vzniku ID použila nahodilou a neověřenou a chybnou informaci Dr. G. Podle žalobkyně byl tedy nesprávně zjištěn skutkový stav ohledně data počátku vzniku invalidity.
10. V Kanadě podle potvrzení Service Canada došlo ke vzniku invalidity v roce 2009. Napadené rozhodnutí žalované není přesvědčivé, úplné a odůvodněné. Žalobkyně zdůraznila, že dne 10. 1. 2019 se žádné vyšetření nekonalo, pouze došlo k vydání neověřené lékařské zprávy Dr. G.
11. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení, jakož i přiznání náhrady nákladů řízení.

IV. Vyjádření žalované

12. Ve svém **vyjádření** k žalobě žalovaná shrnula relevantní právní úpravu a navrhla vypracování posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“), která by se znovu věnovala otázce data vzniku invalidity žalobkyně.
13. V **replíce** ze dne 11. 3. 2020 k vyjádření žalované žalobkyně prostřednictvím své zástupkyně znovu zopakovala klíčové argumenty uvedené v žalobě. Poukázala na to, že žalobkyně se stala invalidní již v Kanadě, a to ke dni 16. 3. 2010 (lékařská zpráva Dr. D. E. z oboru psychiatrie ze dne 6. 1. 2016). Invalidní důchod v Kanadě žalobkyně pobírala již od září 2013, přičemž jí byl vyplácen od ledna 2014.
14. K lékařské zprávě Dr. G. ze dne 10. 1. 2019, kterou použili posudkoví lékaři v ČR ke stanovení data vzniku invalidity, žalobkyně podotkla, že tato zpráva chybně uvádí, že žalobkyně je invalidní v Kanadě od roku 2015. Podle žalobkyně napadené rozhodnutí pouze převzalo závěry obou zdravotních posudků. Nelze bez dalšího ztotožňovat datum vzniku invalidity se dnem vyšetření, při němž byla invalidita zjištěna, pokud je jasné, že se poruchy objevily mnohem dříve.
15. Posudky OSSZ Karviná a lékaře žalované zcela opomněly vyjádření kanadských lékařů. K tomu žalobkyně ještě poukázala na relevantní judikaturu, konkrétně zejm. nálezy Ústavního soudu ze dne 6. 3. 2018, č.j. III ÚS 4160/16, či rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Ads 182/2015 – 26.

16. Závěrem žalobkyně zdůraznila, že pokud jde o posuzování invalidity u důchodů s cizím prvkem, uznání invalidity v jiném státě je pro českého nositele pojištění (a naopak) závazné jen tehdy, stanoví-li tak mezinárodní smlouva. V posuzovaném případě žalobkyně je takovou smlouvou Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Kanadou ze dne 24. 5. 2001, v platnosti ode dne 1. 1. 2003, která byla vyhlášena sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 1/2003 Sb. m. s.

V. Řízení před krajským soudem

17. Krajský soud ze správního spisu žalované a OSSZ v Karviné zjistil následující skutečnosti. V prvním řízení o žádosti o přiznání invalidního důchodu nebyl invalidní důchod přiznán (rozhodnutí žalované ze dne 6. 9. 2018 potvrzené rozhodnutím žalované ze dne 30. 10. 2018, č.j. X), a to na základě posudků o invaliditě podaných OSSZ v Karviné ze dne 22. 8. 2018 a lékaře ČSSZ ze dne 25. 10. 2018. Ve smyslu uvedených posudků žalobkyně nebyla invalidní.
18. Spis obsahuje rozsáhlou zdravotní dokumentaci žalobkyně, zejm. lékařské zprávy Dr. G. G. ze dne 17. 8. 2015, Dr. D. E. ze dne 19. 8. 2015 a ze dne 21. 8. 2009. Vyplyvá z nich, že žalobkyně v Kanadě žádala v roce 2014 o přiznání invalidního důchodu. Podle posudku OSSZ Hodonín ze dne 30. 4. 2019 bylo v prvostupňovém řízení datum vzniku invalidity stanoveno dnem odborného nálezu Dr. G., tedy ke dni 10. 1. 2019, kdy již nebylo možno určit zhoršení zdravotního stavu, pokles pracovní schopnosti 35 % (kapitola V., položka 5c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.)
19. Samotná lékařská zpráva Dr. G. ze dne 10. 1. 2019 uvádí, že žalobkyně je v péči lékařky od července 2013, byla v Kanadě v pracovní neschopnosti. Žalobkyně má potíže s koncentrací, pamětí, projevovala se u ní zapomětivost, nerozhodnost, anxieta, insomnie, panické stavy. Podle názoru jmenované lékařky je vážně a trvale invalidní, práceneschopná a nerekvizifikovatelná. Ve spisu jsou také obsaženy další zprávy z dřívějších let popisující problémy žalobkyně (lékařské zprávy D. E., MD ze dne 9. 12. 2009) prokazující terapii žalobkyně, která v té době trpěla obavami, depresemi, nespavostí a noční můrami. Tyto zprávy hovoří též o tom, že žalobkyně byla v pracovní neschopnosti v Kanadě ode dne 16. 3. 2010.
20. Posudek lékařky žalované ze dne 8. 8. 2019 vypracovaný v námitkovém řízení uvádí, že den vzniku invalidity byl stanoven dnem interního – geriatrického vyšetření (Kanada) dle lékařské zprávy Dr. G. G. ze dne 10. 1. 2019.
21. V dávkovém spisu žalované je založen osobní list důchodového pojištění, z něhož jsou patrná alternativně stanovená rozhodná období: desetileté období před vznikem invalidity (10. 1. 2009 – 9. 1. 2019), v němž žalobkyně dosáhla pouze 356 dnů doby pojištění, a dále dvacetileté rozhodné období před vznikem invalidity (10. 1. 1999 – 9. 1. 2019), v němž žalobkyně dosáhla 3 roky a 94 dnů doby pojištění. Pokud by datum vzniku invalidity bylo stanoveno dle argumentace žalobkyně, je zřejmé, že v takto vymezeném rozhodném období dvaceti let před vznikem invalidity by žalobkyni svědčila doba pojištění přesahující 11 let doby pojištění.
22. Krajský soud nechal dále v soudním řízení vypracovat **posudek PK MPSV** ze dne 13. 5. 2019. PK MPSV zasedala ve složení z předsedy komise a dalšího lékaře

z oboru psychiatrie, přičemž žalobkyně ani její zástupkyně nebyla jednání přítomna, nicméně obě souhlasily s projednáním věci ve své nepřítomnosti. PK MPSV vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobkyně ze zdravotní dokumentace obsahující nálezy kanadských i českých lékařů, zejm. nálezy doložené v námitkovém řízení i v soudním řízení. Byla posuzována jako výchovná poradkyně. V posudkovém hodnocení PK MPSV uvedla, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je generalizovaná úzkostná porucha s poruchami koncentrace, soustředění i paměti a panickými atakami v anamnéze. Porucha je chronizovaná s projevy perzistující somatomorfní bolestivé poruchy a somatomorfní vegetativní dysfunkce, s insomnií a emocionální labilitou. Psychická porucha vznikla v červnu 2009 v souvislosti se sporem s majitelem budovy, v níž měl místo podnikání její manžel. Od následujícího měsíce byla žalobkyně v péči psychoterapeuta. Následně dne 10. 2. 2011 došlo u posuzované ženy k úrazu hlavy při cestě autobusem, kdy došlo ke komoci mozku s krátkodobým bezvědomím a kontuzi kolenních kloubů. Následně došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která trvá doposud. Žalobkyně dále trpí obstrukční spánkovou apnoí a refluxní ezofagitidou II. stupně, dále má po operaci žlučníku. Od 16. 3. 2010 byl žalobkyni v Kanadě přiznán invalidní důchod, přičemž její snaha o rekvalifikaci neskončila kvůli pokračujícím závažným úzkostem úspěšně.

23. PK MPSV přistoupila k hodnocení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (generalizovaná úzkostně depresivní porucha s panickými atakami) tak, že ji podřadila po ustanovení kapitoly V., položky 5c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s tím, že pokles pracovní schopnosti stanovila na horní hranici pro přidružené choroby ve výši 35 %. PK MPSV provedla též pracovní rekomandaci a vyhodnotila pokles pracovní schopnosti jako trvalý.
24. K datu vzniku invalidity PK MPSV uvedla, že generalizovaná smíšená úzkostná porucha byla prokazatelně přítomna u žalobkyně již od roku 2009. Jako datum vzniku invalidity PK MPSV stanovila den vzniku invalidity v Kanadě, tzn. 16. 3. 2010. I podle českých právních předpisů se v této době jednalo u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav kompenzovaný léčbou od července 2009. K výkladu kanadských lékařských zpráv PK MPSV poznamenala, že v nich schází objektivní psychický nálezy, avšak i tak tyto zprávy dokládají závažné poruchy koncentrace, soustředění i paměti. Žalobkyně také byla léčena jinými metodami, než by tomu bylo v ČR (psychoterapii, relaxační či chiropraktické postupy, akupunktura atd.).
25. PK MPSV tedy uzavřela, že datum vzniku invalidity není den 10. 1. 2019, nýbrž den 16. 3. 2010, přičemž jde o invaliditu prvního stupně.
26. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 30. 11. 2020 za účasti zástupkyně žalované a v omluvené nepřítomnosti žalobkyně i její zástupkyně. Krajský soud konstatoval při jednání obsah soudního a správního spisu. Vyslechl vyjádření zástupkyně žalované a provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 13. 5. 2019. Zástupkyně žalované se k závěrům posudku PK MPSV vyjádřila tak, že PK MPSV si poněkud „ulehčila práci“, pokud stanovila datum vzniku invalidity ve shodě s kanadskými posudkovými lékaři ke dni 16. 3. 2010. Zároveň je její hodnocení v rozporu s předchozími posudky lékaře OSSZ v Karvině

a lékaře žalované. PK MPSV ani blíže nevysvětlila, proč právě takto datum zvolila. Krajský soud opakoval klíčové pasáže předmětného posudku. Na to zástupkyně žalované uvedla, že nemá žádné další návrhy na dokazování v této věci. Proto krajský soud ukončil dokazování a po vyslechnutí konečného návrhu žalované přerušil jednání za účelem přípravy a vyhlášení rozsudku.

VI. Posouzení věci krajským soudem

27. Žaloba je důvodná.
28. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
29. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
30. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Jsou-li v posudkových hodnoceních

zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, čj. 6 Ads 12/2013-22, přístupný na www.nssoud.cz). Rozhoduje-li pak žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na základě kterých mu byla dávka přiznána (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, čj. 4 Ads 14/2009-37, přístupný na www.nssoud.cz).

31. V posuzované věci není mezi účastníky spor o samotnou otázku invalidity, nýbrž pouze o datum jejího vzniku, a to z toho důvodu, že žalobkyně chce dosáhnout změny vymezení rozhodného období pro zkoumání naplnění podmínky potřebné doby pojištění. K tomu krajský soud poukazuje především na právní úpravu vzájemného vztahu českého a kanadského systému důchodového pojištění. Smlouva mezi ČR a Kanadou o sociálním zabezpečení (vyhl. pod č. 1/2003 Sb. m. s.) upravuje princip sčítání dob, přičemž u invalidních důchodů přiznávají důchod kompetentní instituce smluvních stran.
32. Krajský soud vyhodnotil žalobní námitky ve světle citované právní úpravy a vycházel přitom ze skutkového stavu zjištěného v řízení před žalovanou a doplněného na základě dokazování před krajským soudem posudkem PK MPSV ze dne 13. 5. 2019. Posudek nepostrádá žádnou důležitou náležitost z požadavků vymezených právní úpravou (§ 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb.). Žalobkyně sice nebyla při jednání PK MPSV vyšetřena, neboť se ho ani nezúčastnila, ale stalo se tak s jejím souhlasem. Krajský soud považuje z hlediska obsahového tento posudek za úplný, neboť je založen na všech relevantních lékařských zprávách včetně těch, které žalobkyně doložila v námitkovém a soudním řízení.
33. Klíčem k posouzení otázky data vzniku invalidity žalobkyně je výklad lékařské zprávy Dr. G. ze dne 10. 1. 2019, a to ve světle dalších lékařských nálezů staršího data, které jsou obsaženy v posudkové dokumentaci. PK MPSV dospěla k závěru, že výklad tohoto nálezu posudkovými orgány v prvostupňovém řízení a námitkovém řízení nebyl správný, neboť zpráva pouze potvrzuje, že žalobkyně se léčila se svými potížemi již před nehodou (úrazem hlavy) prodělanou v autobusu v roce 2011. Krajský soud považuje tento závěr za zcela opodstatněný. Tato lékařská zpráva totiž nepředstavuje výstup z funkčního vyšetření žalobkyně u specialistky Dr. G., z níž by bylo možno získat indicie o zdravotním stavu žalobkyně k datu vydání této zprávy, ale o vysvětlení geneze léčby žalobkyně v letech předcházejících. O léčbě psychické poruchy žalobkyně dostatečně vypovídají starší lékařské zprávy obsažené ve spisu, které PK MPSV dostatečně zhodnotila.
34. Krajský soud považuje závěr PK MPSV za přesvědčivý, a to i ve vztahu ke zvolení konkrétního data vzniku invalidity (16. 3. 2010). Tento závěr je podmíněn tím, že prokazatelně byl dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně léčen již od roku 2009, tudíž jej bylo možno považovat k 16. 3. 2010 za stabilizovaný. Toto datum bylo převzato z kanadského hodnocení invalidity žalobkyně, ovšem nikoliv libovolně, jak při jednání soudu naznačovala žalovaná. Naopak, PK MPSV poměrně srozumitelně a logicky zdůvodnila, že jakkoliv mezi českým a kanadským

posouzením invalidity není dána ze Smlouvy automatická shoda, klíčové rozhodné skutečnosti doložené z anamnézy žalobkyně a geneze jejího psychického postižení od roku 2009 zcela jasně a zřejmě dokumentují vznik invalidizujícího postižení nejpozději ke dni 16. 3. 2010. Za užití kontextuálního výkladu je závěr PK MPSV zcela jasný, a soud nemá žádný důvod považovat ho za nepřesvědčivý či nepravděpodobný.

35. Rozpor mezi posudky podanými OSSZ v Karviné a posudkem lékaře žalované na straně jedné a posudkem PK MPSV ze dne 13. 5. 2019 na straně druhé byl tedy překonán racionálním a přesvědčivým výkladem PK MPSV, s nímž se soud ztotožnil. Za této situace lze vycházet z posudku PK MPSV ze dne 13. 5. 2019 jako ze stěžejního důkazu v otázce data vzniku invalidity.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

36. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí spočívalo na chybném stanovení data vzniku invalidity žalobkyně, nebyl skutkový stav v řízení před žalovanou dostatečně zjištěn. Krajský soud tedy zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.), jak je ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno.
37. Pro další řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Jelikož rozhodovacím důvodem napadeného i prvostupňového rozhodnutí je skutečnost, že v určených rozhodných obdobích před vznikem invalidity nenaplnila žalobkyně podmínku potřebné doby pojištění, bude žalovaná v dalším řízení povinna tuto otázku nově přezkoumat.
38. Především bude vázána závěrem krajského soudu opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 13. 5. 2019, podle něhož invalidita žalobkyně v prvním stupni vznikla podle českých právních předpisů ke dni 16. 3. 2010. Od tohoto data bude zapotřebí podle ustanovení § 40 odst. 2 ZDP stanovit nově rozhodná období a v nich testovat splnění podmínky potřebné doby pojištění. Za tím účelem bude žalovaná vycházet z principu sčítání doby pojištění smluvních stran a využít započtení českých i kanadských dob pojištění (čl. 11 smlouvy mezi ČR a Kanadou o sociálním zabezpečení).
39. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl tak, že žalobkyni v důsledku plného úspěchu ve věci náleží náhrada nákladů právního zastoupení v řízení před soudem, jakož i náhrada hotových výdajů. Zástupkyně žalobkyně učinila v řízení tři úkony právní služby, které je třeba hodnotit sníženou sazbou dle ustanovení § 7 a § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v sazbě 1000 Kč za jeden úkon, tedy celkem 3000 Kč. Dále náleží náhrada hotových výdajů v sazbě 300 Kč za jeden úkon, tedy celkem 900 Kč. Jelikož zástupkyně žalobkyně není plátcem DPH, soud nezvýšil náhradu odměny o částku připadající na tuto daň. Dále krajský soud uznal za účelné uplatněné hotové výdaje na překlady kanadských lékařských zpráv, které žalobkyně doložila v soudním řízení. V prokázané výši činí tyto náklady 1100 Kč, a v této výši také krajský soud přiznal jejich náhradu. Celkem tedy náleží žalobkyně na náhradě nákladů řízení částka 5000 Kč, kterou je žalovaná povinna uhradit

k rukám zástupkyně žalobkyně ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. listopadu 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.